

Hebben ze nou alle restjes gekleurde stof in één scherm genaaid? Daar lijkt het wel op. De BGD Cure 2 in de kleur 'Alkaline' die we meekregen voor deze recensie is net een lappendeken. Daar moet je even doorheen kijken, of je houdt er juist van. Hoe dan ook, Lift mocht de Cure 2 uitgebreid aan de tand voelen in de winterzon van Zuid-Spanje. Dit is wat we ervan vonden.

Sneller dan je schaduw

Het is direct duidelijk dat dit scherm met veel vaardigheid en gevoel voor kwaliteit is gemaakt. Het is niet eenvoudig om zoveel onderdelen feilloos in elkaar te naaien. Dat is goed gelukt: het scherm is van boven vrijwel rimpelloos zodat de lucht er mooi overheen kan stromen. Dat komt de prestaties ten goede.

De Cure 2 is gemaakt van Porcher Skytex 27 en 32 g/m² doek. Het heeft Edelrid 8000U ongemantelde lijnen van onder tot boven, smalle 13 mm risers, zacht beklede remtokkels met magneetclips en groen en rood gekleurd, net als de riserlussen.

Er zijn maar liefst drie plastic staven per cel. Een aan de onderkant van de celopeningen in de sharknose, de tweede over de boven-

kant van de celopeningen en een derde die bijna volledig over het bovenoppervlak loopt. Aan de trailing edge vinden we kleine mini-ribben. Alle cellen behalve de uiteinden bevatten deze lange staven, om de kans op cravats te verkleinen.

Bruce Goldsmith legt uit dat de staafjes een betere spanning langs de koorde geven, met een hogere stabiliteit bij topsnelheid tot gevolg. "Zonder de staafjes hadden we de hoge topsnelheid niet kunnen halen." Toch is het scherm niet te zwaar met 5 kg voor maat M (75-95 kg startgewicht).

Het scherm heeft maar liefst 74 cellen, 14 meer dan de eerste Cure. In de celopeningen zit een dubbelgeslagen stuk stof dat van achte-

De sharknose wordt ondersteund door plastic staven, die in drie delen bijna over de volledige koorde lopen.

De onderkant van de celopeningen heeft een verdubbelde stuk stof dat van achteren wordt opgeblazen door de interne druk. Dat geeft een gladdere en stabielere leading edge, zegt BGD.

De smalle risers hebben een brede, kleurgecodeerde ophanglus. Het speedsysteem met C-handle is verbonden met de C- en B-risers via lussen die de B-riser voor een derde meetrekken. Dat geeft een lichtere besturing met de C's.

ren wordt opgeblazen. Dat zorgt voor een beter gevormde leading edge.

De strekking van 6,4 is lager dan die van zijn voorganger, maar vanwege een plattere vorm is de geprojecteerde strekking (de 'schaduw' van het scherm) niet veranderd. Die is het meest indicatief voor de handling van een scherm, zegt Bruce. "De afstand tussen de piloot en de tips van het scherm is belangrijk. Hoe verder de tips verwijderd zijn, hoe lastiger het scherm vliegt. De geprojecteerde strekking geeft aan hoe ver de tips verwijderd zijn van de piloot."

Eerste indruk

Mijn tweede start met de Cure 2 geeft veel vertrouwen (ik kom zo dadelijk terug op de eerste...). We staan op een steile, rotsige start direct in de venturi van een soarhelling. De wind jaagt met ruim 30 km/u om onze oren en een andere, ervaren piloot wordt op een minder comfortabele manier de liftband in geslingerd bij zijn start. Gelukkig vind ik verderop een kleine open plek buiten de venturi waar ik het grootste deel van het scherm voorzichtig over de struiken kan leggen.

Tijdens het opzetten gedraagt de Cure 2 zich voorbeeldig. Het scherm is makkelijk te controleren en zonder problemen vlieg ik weg voor een prachtige avondvlucht. De Cure 2 voelt erg speels aan en is lekker gevoelig voor gewichtsverplaatsing. Mijn wingovers lopen een beetje uit de hand, maar de Cure 2 reageert braaf op wat ook een dikke inklapper had kunnen zijn.

Lichte condities

Eerder die dag staan we op een zuidstart met een bijna onmerkbaar thermische activiteit. Het is mijn eerste start met de Cure 2 vers uit

De Cure 2 reageert erg goed op gewichtsverplaatsing. Het draait op een dubbeltje en kan zeer precies worden gestuurd door gewicht en remmen, ook in turbulenter lucht. Het vliegt lekker speels, vooral vanwege de gematigde strekking. Het is vergevingsgezind als de piloot een beetje te enthousiast is.

Gesplitste A-risers (rood) met een aparte oren-lijn, plastic clips op de karabiners en trimlus-sen op de C-lijnen en stabilo.

Het scherm is met name met wat wind makkelijk te starten. Bij zeer lichte wind heeft het enige tijd nodig om volledig te vullen waarna het pas goed controleerbaar is.

de doos en het voelt als perfecte omstandigheden: een zeer lichte thermische bries recht van voren. Het kost me echter een paar pogingen om het scherm goed boven mijn hoofd te krijgen. De Cure 2 lijkt behoorlijk wat tijd nodig te hebben om te vullen en zijn vorm te krijgen. In de tussentijd is het gevoelig voor turbulentie en inklappen.

De meeste andere starts deze week zijn onder vergelijkbare omstandigheden en bevestigen deze ervaring. Ook verschillende andere piloten die de Cure 2 vliegen zeggen hetzelfde. Bij lichte wind lijkt het het beste om een goede eerste impuls te geven zonder aan de A's te trekken en dan te wachten tot het scherm goed gevuld boven je staat. Al met al zou dit startgedrag geen probleem moeten zijn voor piloten die een EN-C vliegen. Bij sterkere wind is de Cure 2 fijn te handelen.

Het scherm heeft een lange remweg voor een EN-C. Hoewel tijdens de vlucht de besturing heel direct is, is de remweg naar het stallpunt 60 cm volgens het EN-testrapport. Heel veilig natuurlijk, maar meer werk tijdens het groundhandlen, vooral als je niet zulke lange armen hebt.

Efficiëntie

De lichte winterse thermiek is geweldig om het karakter van de Cure 2 te onderzoeken. Efficiëntie lijkt hier het sleutelwoord te zijn. Vanwege de wendbaarheid, zowel met gewicht als met een beetje reminput, kan het scherm op een dubbeltje efficiënt draaien en je kunt eenvoudig zo vlak of steil draaien als je wilt.

Het scherm geeft alle informatie door die je nodig hebt, niet meer en niet minder, voornamelijk via de risers. In combinatie met de efficiënte gewichtsverplaatsing vliegt het scherm intuïtief en com-

fortabel.

De tips verliezen vaak wat druk tijdens het thermieken. Dat is de zogenaamde 'progressieve stabiliteit' die Bruce Goldsmith promoot voor zijn schermen. Dit betekent dat het scherm progressief druk verliest in turbulentie, te beginnen met kleine oortjes in kleine turbulenties, tot groter drukverlies. Dit helpt piloten om de turbulentie te voelen en ernaar te handelen om erger te voorkomen. Dat is beter dan een scherm dat helemaal geen indicatie van turbulentie geeft, totdat het een grens bereikt en je een grote inklapper krijgt. Als je er een beetje bijblijft, zul je met de Cure 2 niet vaak grote inklappers hebben.

De laatste vluchten maken we in kleine en pittige lijthermieken. De Cure 2 voelt heel comfortabel en al snel klimmen we iedereen eruit. Centreren in een kleine thermiekbel is gewoon een stuk eenvoudiger als je het scherm precies kunt plaatsen waar je wilt.

Topsnelheid

De Cure 2 voelt vrij snel, ook als we samen met enkele andere EN-C's vliegen. Full speed voelt erg solide aan, ik had geen enkele moeite om met overlappende pullies te vliegen en het scherm met de C-handles te besturen. De meningen verschillen over deze C-handles, ik vind ze gemakkelijk vast te houden en op de juiste hoogte voor mijn armen.

Maar toch, de bewering van BGD dat de Cure 2 een topsnelheid van 60 km/u haalt, is gewaagd. Dat zou een snelheidstoename van meer dan 20 km/u ten opzichte van de trimsnelheid betekenen.

Voor zover wij weten nog niet eerder vertoond voor een EN-C. Dat vereist een nauwkeurige meting met onze FlyMaster TAS (een True Airspeed Probe die de luchtsnelheid meet met een pitotbuis). Voor deze metingen vliegen we de maat M met ongeveer 93 kg startgewicht (2 kg onder het maximum) met een Woody Valley GTO X-Alps podharnas. We meten een trimsnelheid van 39 +/- 1 km/h en een topsnelheid van 59 +/- 1 km/u. Dat bevestigt de claim van BGD. De conclusie is dus dat de Cure 2 op dit moment voor zover wij kunnen nagaan het snelste scherm in de C-klasse is.

Tot slot

De Cure 2 levert precies wat BGD belooft: hoge prestaties en snelheid met comfortabel vlieggedrag. Het DNA is duidelijk hetzelfde als bij de eerste Cure, maar dit is zeker een sneller, sportiever scherm. Dat bevestigt ook een piloot die de Cure 1 heeft gehad. Als je overweg kunt met een scherm in de sportklasse, zul je je op je gemak voelen aan de Cure 2, belangrijk voor verre vluchten. Voor mij is dit in ieder geval een scherm waar ik blij van word.

Erwin Voogt vloog de Cure 2 met een startgewicht rond 90 kg en diverse harnassen, in Nederland aan de lier en in Zuid-Spanje in de bergen.

Dit artikel is gemaakt in opdracht van Cross Country magazine en gepubliceerd in nr. 209, april 2020.

De cijfers

Doel: overlandvliegen

Niveau: ervaren piloten die vaak vliegen

Maten: S, M, ML, L

Gecertificeerd startgewicht (kg): 65-85, 75-95, 85-107, 98-122

Oppervlak (m²) (vlak): 21,5, 23, 24,6, 26,8

Gewicht (kg): 4,8, 5, 5,3, 5,6

Cellen: 74

Strekking (vlak): 6,4

Snelheid, maximum (km/u): 39, 60

Certificering: EN / LTF C

flybgd.com

